

vet mig klart, hvad den ærede Minister mente, men jeg ser mig rigtig nok ikke i Stand, til at give ham Ret deri. Saavidt jeg forstod og forstaaer den ærede Ministers Mening, var det den, at Spiritustolden og Vintolden burde staa i et vist Forhold til hinanden, saaledes, at man ikke burde nedsette Spiritustolden, uden tillige at nedsette Vintolden, og at man i alt Fald burde sørge for, at Tolden paa Vin i Fougstager ikke var høiere end Tolden paa Spiritus i Fougstager pr. Pot. Den ærede Minister kom til dette Resultat ved at betragte Spiritus som den stærkeste af disse to Artikler, men han glemte, at Vintolden ogsaa paalægges af andre Grunde end den, at der er Spiritus deri. Vintolden paalægges ikke saameget af Hensyn til den Spiritus, som er deri, som af Hensyn til, at Vinen er en ubestridelig Lurusartikel, samt af Hensyn til en anden Egenkab hos Vinen, nemlig — for at sige det med eet Ord — dens Bouquet; denne Egenkab bidrager ogsaa til, at der er sat Told paa den. Hvis man vilde gennemføre Konsekvensen af, hvad den høitæredede Minister den Gang udtalte, vilde det være den, at vi, dersom vi ophævede Brændevinstolden, ikke vilde kunne lægge nogen Told paa Vin, men jeg indser ikke, at der er den mindste Grund dertil; jeg tror, det maa være indlysende for Enhver, at der, selv om vi fuldkommen ophæve Brændevinstolden, og opgive denne Bestatningsgenstand, ikke vil være nogen Grund til at undlade at lægge Told paa Vin. Jeg kommer til dette Resultat, ledet af den Betragtning, at Brændevin er en ubetinget Fornødenhedsartikel, hvortil Vin altid er og maa betragtes som en Lurusartikel. I alt Fald rammer denne Betragtning, ikke Mindretallets Forslag; thi for Diebtallet er Tolden paa Vinen kun 4 $\frac{1}{2}$ p. pr. Pot, medens Tolden paa Brændevin er 8 Or, efter Mindretallets Forslag vil blive 6 p. pr. Pot, og selvfølgelig vil Brændevinstolden efter Mindretallets Forslag vedblive at være høiere end Tolden paa Vin. Efter Regjeringens Forslag i Toldloven skulde Vintolden være 6 p. pr. Pot, saaledes, at den vilde blive lige stor efter begge Forslag, og jeg tror, i alt Fald, at den høitæredede Minister vil indrømme, at man kan gaa

hertil, men Andet foreligger der ikke; der foreligger ikke noget sømhelst Forslag om at sætte Vintolden høiere end til 6 p. Om Toldudvalget maasse agter at stille Forslag derom, ved Ingen af os; men i ethvert Fald foreligger det ikke, og i det første Nar vil der under alle Omstændigheder ikke ske nogen Forandring deri, thi selv om Toldudvalget — hvad jeg haaber — faar sin Betænkning færdig, er der dog vistnok ikke megen Sandhulighed for, at Toldloven kan komme ud i Nar. I det første Nar vil altsaa Vintolden vedblive at være 4 $\frac{1}{2}$ p. medens Brændevinstolden efter Mindretallets Forslag vil blive 6 p. pr. Pot à 8 Grader. Dette Faktum kan den høitæredede Minister ikke benægte, og naar det maa indrømmes, maa ogsaa hans Indvending imod, at vi indsette disse Bestemmelser i Brændevinsloven, bortsalde — Jeg hørte en anden Indvending fra det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgfreds (S. Nee), der mente, at det ikke gik an at sætte Bestemmelsen om Spiritustolden ind i denne Lov, fordi der var forskellige Gæstenser og andre Substanter, som man derved ikke fik med. Jeg vil imidlertid tillade mig at minde det ærede Medlem om, at Brændevinstolden ved Loven om Krigsskat blev forhøjet med 50 % uden at man da tog nogen af disse Gæstenser eller Parfumer med. Der skete da ingen Forandring i Tolden paa disse Gjenstande, hvortil Brændevinstolden som sagt blev forhøjet med 50 %, men hvad er det, vi nu ville gjøre? Vi nedsette ikke engang Tolden med 50 %, men kun med en Del af de 50 %, og vi bringe altsaa Forholdet henimod, hvad det var efter Loven af 1863; vi bringe det ikke engang ned dertil. Vi maa dog antage, at Loven af 1863 er tilvebragt gennem en omhyggelig Gjentænkning af Forholdet imellem disse Sager, og vi vilde bringe Forholdet nærmere dertil, end det er nu. Disse to Forslag under Nr. 2 og 5 staa i en nøie Forbindelse med hinanden, og de virke begge til en Forøgelse af Indtægten, hvorhos de, naar man tager dem begge i Forøining, ville virke til noget at nedsette Prisen for Forbrugerne, medens de i Bistueligheden ville dække Statens Behov for det første Nar ligeoverfor den Nedgang i Indtægt, som